

- 3) Er den ved artikel 5 i Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lov 8/2009 af 28.8. om finansiering af RTVE) pålagte afgift transparent, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF og i bilaget hertil, når der ikke er kendskab til hvilken konkret virksomhed, som udøves af Corporación de Radio y Televisión Española i egenskab af forsyningspligtig virksomhed eller public service-tjeneste?

(¹) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Spanien) den 13. februar 2018 — Orange España S.A.U.mod Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Sag C-120/18)

(2018/C 161/39)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Orange España S.A.U.

Sagsøgt: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (¹) mulighed for en fortolkning, hvorefter en medlemsstat kan pålægge telekommunikationsoperatørerne en årlig afgift som den, der er fastsat i artikel 5 i ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lov 8/2009 af 28.8. om finansiering af RTVE), med henblik på at bidrage til finansieringen af [Corporación de Radio y Televisión Española], henset til den positive påvirkning af telekommunikationssektoren, som følger af den nye lovgivning i tv-sektoren og den audiovisuelle sektor, og navnlig ved udvidelsen af fastnet- og mobilbredbåndstjenesterne samt ved fjernelsen af reklamer og afkald på betalingsindhold eller -adgang [begrænset til RTVE], når der tages hensyn til følgende foreliggende omstændigheder:

- at det ved denne nye retlige ordning ikke er blevet begrundet eller i det pågældende finansår er blevet godtgjort, at de nævnte virksomheder har oplevet denne positive påvirkning direkte eller indirekte,
- at denne afgift fastsættes til 0,9 % af de registrerede bruttodriftsindtægter for det tilsvarende år og ikke [beregnes] på grundlag af indtægterne fra leveringen af audiovisuelle og reklametjenester, af den stigning, der er skabt heraf, eller af den fortjeneste, som denne aktivitet medfører. Denne afgift [org. s. 13] udgør en opkrævning fastsat i artikel 5 i ley 8/2009 i dens oprindelige affattelse og ikke kan være begrundet i forhold til den pågældende audiovisuelle tjeneste, idet [den nævnte artikel 5] udgør hjemmelen for det afslag på sagsøgerens anmodninger om tilbagebetaling af uberettigede betalinger og berigtigelse af afgiftsangivelserne i den anfægtede afgørelse, der er genstand for nærværende forvaltningsretlige søgsmål?

- 2) Er den afgift, der er pålagt telekommunikationsvirksomheder, som opererer i Spanien på et område, der er større end en selvstyrende region, forholdsmæssig, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF, når der henses til den i artikel 5 i lov nr. 8/2009 fastsatte beregningsmetode, hvortil der er blevet henvist?

- 3) Er den ved artikel 5 i Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lov 8/2009 af 28.8. om finansiering af RTVE) pålagte afgift transparent, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF og i bilaget hertil, når der ikke er kendskab til hvilken konkret virksomhed, som udøves af [Corporación de Radio y Televisión Española] i egenskab af forsyningspligtig virksomhed eller public service-tjeneste?

(¹) EFT L 108, s. 21.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Spanien) den 14. februar 2018 — Vodafone España S.A.U. mod Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Sag C-121/18)

(2018/C 161/40)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vodafone España S.A.U.

Sagsøgt: Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Giver artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (¹) mulighed for en fortolkning, hvorefter en medlemsstat kan pålægge telekommunikationsoperatørerne en årlig afgift som den, der er fastsat i artikel 5 i ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (lov 8/2009 af 28.8. om finansiering af RTVE), med henblik på at bidrage til finansieringen af [Corporación de Radio y Televisión Española], henset til den positive påvirkning af telekommunikationssektoren, som følger af den nye lovgivning i tv-sektoren og den audiovisuelle sektor, og navnlig ved udvidelsen af fastnet- og mobilbredbåndstjenesterne samt ved fjernelsen af reklamer og afkald på betalingsindhold eller -adgang [begrænset til RTVE], når der tages hensyn til følgende foreliggende omstændigheder:

- at det ved denne nye retlige ordning ikke er blevet begrundet eller i det pågældende finansår er blevet godtgjort, at de nævnte virksomheder har oplevet denne positive påvirkning direkte eller indirekte,
- at denne afgift fastsættes til 0,9 % af de registrerede bruttodriftsindtægter for det tilsvarende år og ikke beregnes på grundlag af indtægterne fra leveringen af audiovisuelle og reklametjenester, af den stigning, der er skabt heraf, eller af den fortjeneste, som denne aktivitet medfører. Denne afgift udgør en opkrævning fastsat i artikel 5 i ley 8/2009 i dens oprindelige affattelse og ikke kan være begrundet i forhold til den pågældende audiovisuelle tjeneste, idet [den nævnte artikel 5] udgør hjemmelen for det afslag på sagsøgerens anmodninger om tilbagebetaling af uberettigede betalinger og berigtigelse af afgiftsangivelserne i den anfægtede afgørelse, der er genstand for nærværende forvaltningsretlige søgsmål?

- 2) Er den afgift, der er pålagt telekommunikationsvirksomheder, som opererer i Spanien på et område, der er større end en selvstyrende region, forholdsmæssig, som krævet i henhold til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2002/20/EF, når der henses til den i artikel 5 i lov nr. 8/2009 fastsatte beregningsmetode, hvortil der er blevet henvist?